

מ"י 29663/09/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד צאלח

בית משפט השלום באשקלון

13 ספטמבר 2023

מ"י 29663-09 מדינת ישראל נ' צאלח

לפני כבוד השופט רפאל ימיינ
מאשימת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איל ג'יק
נגד
נאשם מוחמד צאלח

החלטה

- לפנינו בקשה להארכת מעצרו של הנאשם במשך 7 ימים, לצורך חקירה, זאת בחשד שעבר את העבירות הבאות: רצח במסגרת ארגון פשיעה או ארגון טרור, סיכון אדם בנטייה תחבורת בטיפול מסוכן, שוד מזון/בחבורה/באלימות, נשיאת/הובלת נזק שלא כדין, רכישת/חזקקת נשק שלא כדין, קשר קשור לעשות פשע, גניבת רכב, ירי מנשק חמ באזרור מגורים.
- בעניינו של הנאשם הוגשה בקשה למעצר לפי סעיף 13 לאחר שבוצע רצח ביום 22/10/3 באזרור בו מצא המנוח את מותו. מעצרו של הנאשם הוארך מפעם לפעם עד שביום 22/11/15 שוחרר ממעצר לאחר שניתנה הארכאה. סך הכל היה הנאשם עצור 44 ימים. לאחר מכן שוחרר בתנאים.
- ההחלטה האחרונה בעניינו הייתה בשיטת הסרת איסור הייצאה מן הארץ בהחלטה של בית משפט זה מיום 23/8/10 מטעם מעצרו שהוגש עליה בהחלטה שניתנה בע"ח 44796-07-23 מפי כב' השופט משותפט ביום 23/8/10. לאחר מכן ביום 23/8/20 הסכימה המבקשת להסרת האיסור יצאה מן הארץ.
- הבקשה היום שהוגשה וזאת לאחר שניתן אישור להגשת בקשה חמישית על ידי המשנה לפוקליט המדינה להארכת מעצר ל-7 ימים הוגדרה כבקשת להארכת מעצר. ב"כ הנאשם טענו כי מבחינה משפטית היה צריך לפנות בהליך של עיון חוזר על החלטת השחרור של הנאשם ולא בדרך של הגשת בקשה מעצר חדשה.
- לענין זה אומר שבפסקיקה קיימות מספר דעות כיצד לפעול כאשר יש שינוי בנסיבות. כאשר אדם משוחרר ממעצר יש האומרים שצריך לפעול כפי שב"כ הנאשם טענו בדרך של עיון חוזר ויש האומרים שנוכן יותר לפעול בהגשת בקשה חדשה למעצר לפי סעיף 13. לענין זה אפנה לאמור בב"ש (ח.יו) 4785/02 רביע סלמה נ' משטרת ישראל (פורסם בנבו) שם נקבע כי כאשר מתווספות ראיות חדשות הרי שניתן לפעול בדרך של הגשת בקשה עצר חדשה.

6. בעניינו איני סבור שיש בשאלת זו כדי להשליך באופן מהותי על ההחלטה האם לקבל את הבקשה לעצור את המשיב אם לאו, שכן כפי שטען ב"כ המבוקשת, היו בעניינו של המשיב שני שינויים: האחד, שינוי ראייתי שהתקבל ביום 2/12/22, אחריו שהמשיב שוחרר והשני בziej הזמן הוא שינוי בנסיבות שהתרחש אחרי ה-23/8/20. כאמור, שכן ככל הhabikeitה כבר לאחר 2/12/22 לפנות בבקשת למעצר חדש בשל השינוי הראייתי שהיה בחקירה אך אין בכך פגש אם עשתה זאת בעת לאחר השינוי הנוסף בנסיבות שהובילו אותה להגיש את הבקשה כפי שהוגשה. כך או אחרת, גם אם הייתה מוגשת הבקשה בדרך של עיון חוזר, הרי שכאماור בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ז-1996 מאפשר הגשת בקשה שכזו בשל שלושה פרמטרים: התגלו עובדות חדשות, שינוי נסיבות או זמן רב ש עבר מעת מתן ההחלטה וכמו כן שינוי בנסיבות מצדיק הגשת בקשה שכזו.

7. באשר לגופה של הבקשה, עיון בחומר החקירה, ובכלל זה בדו"ח הסודי אשר סומן על ידי מב/1 ובמסמכים אחרים סימנתי מב/2-מב/6, מלמד כי קיימים סוד סביר לחשד כנגד המשיב לביצוע העבירות המוחוסות בבקשתה. אצין כי חלק מן הראיות שהוצעו בפני, הוצגו כבר בפני בית המשפט בהלכים הקודמים. לטעמי ההסכם לשחררו של המשיב לא נבעה מכך שהחשד הסביר נחלש אלא כפי שטען ב"כ המבוקשת, בשל קשיים בחקירה הם לא יכולים להחזיר את המשיב לפרק זמן מעבר למה שהחוק מתייר כולל הארכות שניתנו בעליון. משכך ברור כי גם עילת מעצר קיימת, בעיקר על מנת מסוכנות שכן מדובר בעבירות המקומות מסווגות סטטוטורית. הגם שהיה דין ודברים לעניין השיבוש, יצא מתווך נקודת הנחה כי על אף שינוי פעולות חקירה הנintנות לשיבוש, המשיב הראה בהתנהלותו באותו חדשים שהוא משוחרר כי לא שיבש את החקירה כך שעילה זו עצמאה בשלב זה איננה גבואה.

8. ב"כ המשיב טענו כי בית המשפט בבואו לדון בשאלת האם להחזיר אדם למעצר לאחר שוחרר, צריך לבחון האם מדובר בשינוי מהותי, לשיטם שינוי ראייתי בלבד, שכן הלכה היא שבית המשפט לא בנקל יחזיר אדם למעצר ולצורך כך הפנו לבש"פ 222/98 מדינת ישראל נ' ישעיהו צוברי (פורסם בנבו, 1/98) (להלן: צוברי) ועל כן ביקשו מבית המשפט לבחון האם היה שינוי ראייתי מאז יום 23/8/20, ודוקא מנקודת זמן זו שכן לשיטם מרגע שהhabikeitה הסכימה להסיר את הגבלה על יציאתו של המשיב מהארץ, הרי שככל התשתית הראייתית שהונחה עמדה בפנייה ועל בסיסה נתנה את ההסכם כך שם היה מבקש לחזור בה מהתמורה זו, הרי שהשינוי צוריך להיות שינוי ראייתי מאותה נקודת זמן.

9. ב"כ המבוקשת לעומת זאת טען כי בשל השינוי המשמעותי בנסיבות החקירה, ולאו דווקא שינוי ראייתי, מצדיק את מעצרו של המשיב. אומר כי בעניין זה כבר בעניינו של צוברי קבוע בית המשפט כי:

"הלכה מושרשת היא כי לא בנקל יורה בית המשפט להחזיר למעצר את מי שכבר שוחרר ממנו; וכאשר בית המשפט מתבקש להורות על מעצרו מחדש של מי שוחרר ויצא ממעצרו על פי החלטה קודמת, עליו לתת משקל רב לעובדה כי מדובר למי שכבר שוחרר... ככל מי שוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר תנאי שחרור או אם נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר; וחריגה מכל זהعشiosa להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל".

10. ודוק, שבית המשפט בעצמו לא צמצם את ההחזקה ממעצר רק לשינוי ראייתו אלא חידוש נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר. ב"כ המבקשת הפנה את בית המשפט לפולה 126 המופיעה בדו"ח הסודי שلطעמו יש לה שינוימשמעותי בחקירה שבשלו מוצדק להחזיר את המשיב למעצר. להתרשותי, אכן מדובר בשינוי נסיבות משמעותי. הוסף לכך גם את השינוי הראייתי עליו דובר קודם לכן, מתאריך 7/22/12 שילוב בין שניהם לטעמי מצדיק את הארכת המעצר בעניינו של המשיב וזאת בשל השינוי בנסיבות החקירה.

11. כאמור לעיל, המעצר דרוש לשם צורכי החקירה ולשם ביצוע הפעולות המפורטות בדו"ח הסודי. בקשה המעצר כאמור הוגשה ל-7 ימים. מוטב זה שדן בעניינו של מערב אחר שנעצר לאחרונה האריך את מעצרו עד ליום 19/9/23. בכך ויעיל יותר להשוו את מעצרו של המשיב למעצרו של الآخر, אשר על כן מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד ליום 19/9/23 בשעה 12:00.

12. **כל שתוגש בקשה חדשה יהיה הצדדים ערוכים לדין בשעה 08:30.**

הפרוטוקול ישמש צו מעצר.

13. הממונה על המעצר, בכל מקום בו יוחזר המשיב, יאפשר הכנסת ציוד ראשוני כפי שmagiu לכל עצור אחר גם אם המשיב מוחזק בתחנת משטרת, והכל על פי הנהלים. מבקש כי מבחינת שעת הבאת הציוד, בשל העובה שהධון הסתיים בשעה מאוחרת, יותר להכנס למשיב ציוד גם מעבר לשעות המקובלות.

14. זכות ערר כחוק.

**ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשפ"ג,
13/09/2023 במעמד הנוכחים.
רפאל ימיני, שופט**

הוקלד על ידי ספיר גניש